

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การเสนอผลวิจัยในบทนี้ ผู้วิจัยได้สรุปสาระของการวิจัย โดยแบ่งเป็น
วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐานของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย
อภิปรายผล และขอเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่หกในโรงเรียนทดลอง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่หก ในโรงเรียนทดลอง กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรด้าน เพศ อายุ การอบรม
เลี้ยงดู สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียน และลำดับการเกิด

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความสนใจทางด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี กับนักเรียนที่มีอายุ 13-15 ปี มี
ความสนใจทางด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับ นักเรียนที่ได้รับการ
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสนใจทางด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวสูง กับนักเรียนที่มีสภาพ
เศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวต่ำ มีความสนใจทางด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน
5. บุตรคนโต บุตรคนกลาง และบุตรคนสุดท้อง มีความสนใจทางด้านเพศศึกษา
แตกต่างกัน

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก มีการศึกษา 2525 ในโรงเรียนทดลอง กรุงเทพมหานคร 13 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบแยกประเภท ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 434 คน หรือร้อยละ 15 ของจำนวนประชากร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม 1 ชุด ประกอบด้วยเนื้อหาสองส่วนคือ ส่วนที่หนึ่ง สถานภาพของผู้ตอบ ครอบคลุม เพศ อายุ ลำดับการเกิด การอบรมเลี้ยงดู สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ส่วนที่สองเป็นแบบสอบถามความสนใจทางด้านเพศศึกษา มีคำถามทั้งหมด 70 ข้อ และตอนท้ายของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด 8 ข้อ

3. การเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้เริ่มกระทำตั้งแต่วันที่ 16 มกราคม 2526 เป็นต้นไป จนกระทั่งถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2526 รวมใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง รวบรวมแบบสอบถามได้ทั้งสิ้น 434 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่างประชากร

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าสถิติต่าง ๆ โดยอาศัยคอมพิวเตอร์ ตามโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (SPSS Statistical Package for the Social Science) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อค้นพบ

1. ความสนใจทางด้านเพศศึกษา

1.1 นักเรียนโดยส่วนรวมมีความสนใจทางด้านเพศศึกษา ในระดับปานกลาง โดยสนใจหมวดชีวิตครอบครัวเป็นอันดับหนึ่งและสนใจหมวดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นอันดับสุดท้าย

1.2 ความสนใจทางด้านเพศศึกษาใน 8 หมวด

1.2.1 หมวดพันธุกรรมนักเรียนสนใจในระดับปานกลาง โดยสนใจหัวข้อ "ลูกที่เกิดจากพ่อแม่ที่มีสติปัญญาดีจะมีสติปัญญาดีหรือไม่" เป็นอันดับหนึ่ง และ

สนใจหัวข้อ "โรคอะไรบ้างที่ถ่ายทอดมาจากบิดามารดามาตั้งแต่กำเนิด" เป็นอันดับสุดท้าย

1.2.2 หมวดความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ นักเรียนมีความสนใจในระดับปานกลาง โดยสนใจหัวข้อ "สืบเกิดจากอะไร และมีวิธีป้องกันรักษาสืบอย่างไร" เป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหัวข้อ "การที่ผู้ชายฉุนเปียกจะมีอันตรายต่อร่างกายหรือไม่" เป็นอันดับสุดท้าย

1.2.3 หมวดชีวิตครอบครัว นักเรียนสนใจในระดับมาก โดยสนใจหัวข้อ "วิธีการที่จะทำให้ชีวิตครอบครัวมีความสุขมีอะไรบ้าง" เป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหัวข้อ "หน้าที่ของหัวหน้าครอบครัวมีอะไรบ้าง" เป็นอันดับสุดท้าย

1.2.4 หมวดการวางแผนชีวิต นักเรียนสนใจในระดับมาก นักเรียนสนใจหัวข้อ "การวางแผนครอบครัวคืออะไร" เป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหัวข้อ "ทำไมจึงต้องมีการคุมกำเนิด" เป็นอันดับสุดท้าย

1.2.5 หมวดการสืบพันธุ์นักเรียนสนใจในระดับปานกลาง โดยสนใจหัวข้อ "ทำไมสิ่งมีชีวิตรวมทั้งมนุษย์จึงต้องมีการสืบพันธุ์ด้วย" เป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหัวข้อ "การระวังรักษาความสะอาดอวัยวะเพศชายควรทำอย่างไร" เป็นอันดับสุดท้าย

1.2.6 หมวดความสัมพันธ์ระหว่างหญิงกับเพศชาย นักเรียนสนใจในระดับปานกลาง โดยสนใจหัวข้อ "ความรักคืออะไรและจะรู้ได้อย่างไรว่ามีความรักเกิดขึ้น" เป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหัวข้อ "เด็กหญิงควรชอบเด็กชายที่มีลักษณะอย่างไร" เป็นอันดับสุดท้าย

1.2.7 หมวดปัญหาที่เกี่ยวข้องของเรื่องเพศ นักเรียนสนใจในระดับมาก โดยสนใจหัวข้อ "กามโรคมีอาการอย่างไรและติดต่อได้ทางไหนบ้าง" เป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหัวข้อ "ทำไมบางคนทำตัวเหมือนเพศตรงข้าม (กะเทย)" เป็นอันดับสุดท้าย

1.2.8 หมวดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา นักเรียนสนใจในระดับปานกลาง โดยสนใจหัวข้อ "ชมภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องการกำเนิดชีวิต" เป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหัวข้อ "เขียนสุภาษิตเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสังคม" เป็นอันดับสุดท้าย

2. การเปรียบเทียบความสนใจทางค่านิยมเพศศึกษา ตามตัวแปรด้าน เพศ อายุ การอบรมเลี้ยงดู สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และลำดับการเกิด พบว่า

2.1 ความสนใจทางค่านิยมเพศศึกษาระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย รวมทุกหมวดไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แต่นักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย มีความสนใจเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 2 หมวด คือ หมวดพันธุกรรม หมวดชีวิตครอบครัว

2.2 ความสนใจทางค่านิยมเพศศึกษาระหว่างนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี กับ 13-15 ปี รวมทุกหมวดไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 2 หมวดคือ หมวดความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ และหมวดความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย

2.3 ความสนใจทางค่านิยมเพศศึกษาระหว่างนักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับแบบเข้มงวดกวดขัน รวมทุกหมวดไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แต่นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสนใจในหมวดชีวิตครอบครัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

2.4 ความสนใจทางค่านิยมเพศศึกษา รวมทุกหมวดระหว่างนักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวสูงกับต่ำ ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 นักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัวสูงกับต่ำ มีความสนใจในหมวดชีวิตครอบครัว หมวดการสืบพันธุ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05

2.5 ความสนใจทางค่านิยมเพศศึกษารวมทุกหมวด ระหว่างบุตรคนโต บุตรคนกลาง และบุตรคนสุดท้อง ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 แต่ บุตรคนโต บุตรคนกลาง และบุตรคนสุดท้อง มีความสนใจในหมวดการสืบพันธุ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05

3. ความสนใจทางค่านิยมเพศศึกษาที่นักเรียนต้องการทราบเพิ่มเติม

3.1 จากคำถามปลายเปิดพบว่านักเรียนสนใจจะทราบเพิ่มเติมใน หมวดความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่นเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือหมวดชีวิตครอบครัว และหมวดการสืบพันธุ์ของมนุษย์และสัตว์ตามลำดับ

3.2 หัวข้อที่นักเรียนสนใจถามมากที่สุดคือ การมีความรัก รongลงมาคือ การสัมพันธ์ของมนุษย์ วิธีการที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุข การมีประจำเดือน การมีน้ำอสุจิ การเป็นกะเทย มีอุทาการแตกแยกระหว่างบิดากับมารดา ฯลฯ

เนื่องจากคำถามมี จำนวนมากมาย ผู้วิจัยจึงนำคำถามเพียงบางข้อที่น่าสนใจใส่ไว้ในภาคผนวก ง เพื่อเป็นแนวทางประกอบการศึกษาต่อไป

อภิปรายผล

1. นักเรียนโดยส่วนรวมมีความสนใจทางด้านเพศศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุน ผลการวิจัยของ แฮมิลตัน¹ (G.V. Hamilton) ที่พบว่า เด็กจะมีความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นครั้งแรกก่อนถึงวัยรุ่น โดยร้อยละ 82 ของเด็กชาย และร้อยละ 62 ของเด็กหญิงมีความสนใจในเรื่องเพศครั้งแรก เมื่ออายุต่ำกว่า 12 ปี และสนับสนุนการวิจัยของ นงนารด อินทพิชัย² ประภาเพ็ญ ไชยวิเศษ³ และกิติมา เยอร์เจอร์⁴ ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3, ในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี สนใจเพศศึกษา 43 เปอร์เซ็นต์, 46 เปอร์เซ็นต์ และ 47 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความเห็นของฟรอยด์ (Freud) ที่กล่าวว่าเด็กวัยนี้ (10-13 ปี) จะอยู่ในวัยกลางเกี่ยวกับระหว่าง ขั้นระยะทักตัว (Latency Stage) กับขั้นระยะสืบพันธุ์ (Genital Stage) เด็กจะเริ่มเปลี่ยนความคิดเป็นผู้ใหญ่ เริ่มสนใจ

¹ สรรค์ ศรีเพ็ญ, ความรักและกามารมณ์ในวัยเด็ก, หน้า 96.

² นงนารด อินทพิชัย, "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2507 ในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรีที่มีต่อวิชาสุขศึกษา," หน้า 51.

³ ประภาเพ็ญ ไชยวิเศษ, "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2507 ในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรีที่มีต่อวิชาสุขศึกษา," หน้า 57.

⁴ กิติมา เยอร์เจอร์, "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2507 ในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรีที่มีต่อวิชาสุขศึกษา," หน้า 106.

เพศตรงข้าม สนใจการแต่งงาน การมีเหย้าเรือนหรือครอบครัว¹ และนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ศึกษามีที่หก จำนวนมากจะมีอายุระหว่าง 10-13 ปี ซึ่งเป็นวัยคาบเกี่ยวกับวัยรุ่น ระยะ
นี้ต่อมเพศจะเริ่มทำงาน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และจิตใจ เช่น เพศ
ชายจะเริ่มมีหนวดเครา เสียงห้าว ร่างกายสูงใหญ่ และมีขนที่รักแร้และที่หัวเหน่า ส่วน
เพศหญิงจะเริ่มมีหน้าอก สะโพกขยาย เอวคอด มีประจำเดือน และเริ่มสนใจเพศตรงข้าม
สนใจการมีครอบครัว² เป็นต้น เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และจิตใจ จึงทำให้
สนใจเรื่องเพศมากขึ้น และนอกจากนี้ เด็กวัยนี้จะค่อย ๆ ถูกแนะนำเข้ามาในโลกทางเพศ
ของผู้ใหญ่ โดยหนังสือนวนิยาย ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และการสังเกตสิ่งแวดล้อมประจำวัน
รอบ ๆ ตัว ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศจะค่อย ๆ เกิดขึ้นภายในจิตใจเด็ก³ นอกจากนี้
ในขณะที่ผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ได้พบว่านักเรียนมีความสนใจเพศศึกษามาก เพราะ
นักเรียนมีคำถามมากมายมาถามผู้วิจัย หลังจากทำแบบสอบถามเสร็จแล้ว ซึ่งคำถาม
เหล่านั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศเป็นส่วนใหญ่

จากเหตุผลดังกล่าว จึงกล่าวได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ในโรงเรียน
ทดลอง กรุงเทพมหานคร มีความสนใจทางด้านเพศศึกษา และเมื่อเด็กสนใจก็ควรจะสอน
ให้เด็กมีความรู้ทางด้านเพศศึกษา ก่อนที่จะถึงวัยรุ่น ซึ่ง มาจอร์ ซี. ฮูม⁴ (Marjorie
C. Hume) มีความเห็นว่าควรสอนให้เด็กรู้จักความจริงที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องเพศทั้งหมด
เสียตั้งแต่ก่อนย่างเข้าสู่วัยรุ่น (ก่อนอายุประมาณ 13-14 ปี) เพราะเด็กระยะนี้ มีความ
สามารถในการรับรู้ง่ายมาก และปราศจากอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้อง

¹ แคลวิน เอส. ฮอลด์, พื้นฐานทฤษฎีจิตวิเคราะห์, แปลโดย กิติกร มีทรัพย์,
หน้า 165.

² สุชา จันทน์เอม, จิตวิทยาเด็ก, หน้า 60.

³ เอนก อารีพรทศ และ สุวิทนา อารีพรทศ, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 91.

⁴ สรรค์ ศรีเพ็ญ, ความรักและอารมณ์ในวัยเด็ก, หน้า 92.

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนสนใจเพศศึกษาในหมวด "ชีวิตครอบครัว" มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการ 10 ประการของวัยรุ่นสหรัฐ ที่มีกล่าวอยู่ข้อหนึ่งว่า "ต้องการที่จะเข้าใจความสำคัญของคนรอบคร้วที่มีต่อบุคคล และสังคม และต้องการจะทราบถึงวิธีการที่จะช่วยให้ดำเนินชีวิตครอบครัวได้อย่างมีความสุข"¹ นอกจากนี้นักเรียนสนใจหมวดชีวิตครอบครัว โดยเฉพาะหัวข้อ "วิธีการที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุข" ซึ่งนักเรียนสนใจมาก คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 4.03 การที่นักเรียนสนใจเรื่องนี้ อาจเป็นเพราะว่านักเรียนมีปัญหาทางครอบครัว เช่น บิดามารดาทะเลาะกันเสมอ นักเรียนจึงสนใจอยากทราบในเรื่องวิธีการที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุข และสอดคล้องกับความเห็นของนักจิตวิทยาที่ว่า เด็กวัย 8-12 ปี จะสนใจในเรื่องความรับผิดชอบของพ่อแม่ที่มีต่อเด็ก² สนใจการมีครอบครัว³ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงมีความสนใจเนื้อหาในหมวดชีวิตครอบครัวมากที่สุด

2. ตามสมมุติฐานที่ว่า "นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความสนใจทางด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน" แต่เมื่อพิจารณาผลของการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจทางด้านเพศศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดเป็นหมวด ๆ แล้วพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจทางด้านเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อยู่ 2 หมวด คือ หมวดชีวิตครอบครัว และหมวดพันธุกรรม โดยที่นักเรียนหญิงมีความสนใจในหมวดชีวิตครอบครัว และหมวดพันธุกรรม มากกว่านักเรียนชาย

¹สุพล บุญทรง, จิตวิทยาพัฒนาการ, หน้า 156.

²แมเรียน แอด. เพรสกรี และ จอนท์ อี แอนเคอร์ตัน, การเลี้ยงดูและอบรมเด็ก, แมลโคย ปราณี สวัสดิ์สาดี, หน้า 195.

³เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์ และคณะ, แบบเรียนพลานามัย พ. 203, พ. 204 สุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, หน้า 109.

ผลการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน และขัดแย้งกับความ
คิดเห็นของ เพาเวล¹ (Powell) สุลล บูลทรง² และ น้อมฤดี จงพยุหะ และ
คณะ³ ที่กล่าวว่า "เพศ" เป็นองค์ประกอบที่ทำให้ความสนใจของบุคคลแตกต่างกัน
จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนหญิงมีความสนใจในหมวดชีวิตครอบครัวและหมวดพันธุ
กรรมมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งไม่สนับสนุนผลการวิจัยของปอมเปียน⁴ (Pompian)
ที่พบว่านักเรียนชายมีลักษณะที่จะหาความรู้ทางเพศศึกษามากกว่านักเรียนหญิง

สาเหตุที่นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความสนใจทางด้านเพศศึกษาไม่แตก
ต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ
ใกล้เคียงกัน (ประมาณ 10-13 ปี) เป็นส่วนใหญ่ และเป็นกลุ่มตัวอย่างมาจากโรงเรียน
ในกรุงเทพมหานครเหมือนกัน ย่อมจะมีบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน และ
เด็กได้รับความรู้ทางเพศจากสิ่งแวดล้อมหลายแห่งคล้าย ๆ กัน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ
ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจทางด้านเพศ
ศึกษาไม่แตกต่างกัน

สาเหตุที่นักเรียนหญิงสนใจหมวดชีวิตครอบครัวมากกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้อาจ
เป็นเพราะ สังคมและวัฒนธรรมไทยนั้น ถือว่าภรรยาในครอบครัวเป็นหน้าที่ของหญิง

¹Marvin Powell, The Psychology of Adolescence (New York: The Bobbs-Merril Co., 1955), p. 330.

²สุพล บูลทรง, จิตวิทยาพัฒนาการ, หน้า 126.

³น้อมฤดี จงพยุหะ และคณะ, คู่มือการศึกษาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
(กรุงเทพมหานคร: คณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ, 2519), หน้า 258.

⁴Helen Kilmer Pompian, "A Study of the Instruction of a Sex Education Program in Elementary School with of a Sex Education Program in Elementary School with an Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth Grade Pupils Involved and of their Attitude and those of their Parents and Teachers," : 3711-A.

เช่น จะต้องเป็นแม่บ้านที่ดี และมีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูลูกและให้ความอบอุ่นแก่ลูก ส่วนเพศชายถึงแม้จะเป็นผู้นำครอบครัวแต่ภาระต่าง ๆ ในครอบครัวส่วนใหญ่ถือว่าผู้หญิงต้องรับผิดชอบ เพศชายจึงไม่สนใจหมวดชีวิตครอบครัวเท่าผู้หญิง

สาเหตุที่นักเรียนหญิงสนใจ หมวดพันธุกรรมมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะธรรมชาติของผู้หญิงมักสนใจรูปร่างหน้าตาของตัวเอง เช่น สีผิว ผม รูปร่างหน้าตา ของตนเองมากกว่าผู้ชาย ด้วยเหตุนี้เพศหญิงจึงสนใจหมวดพันธุกรรมมากกว่าเพศชาย

3. จากสมมุติฐานที่ว่า "นักเรียนที่มีอายุ 10-12 ปี และนักเรียนที่มีอายุ 13-15 ปี มีความสนใจทางด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน" จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนที่มีอายุ 10-12 ปี และนักเรียนที่มีอายุ 13-15 ปี มีความสนใจทางด้านเพศศึกษารวมทุกหมวดไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นหมวด ๆ พบว่านักเรียนที่มีอายุ 10-12 ปี และนักเรียนที่มีอายุ 13-15 ปี มีความสนใจทางด้านเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 อยู่ 2 หมวดคือ หมวดความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศ และหมวดความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย โดยที่นักเรียนที่มีอายุ 13-15 ปี มีความสนใจหมวดความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ และหมวดความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย มากกว่านักเรียนที่มีอายุ 10-12 ปี

ผลการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน และขัดแย้งกับความคิดเห็นของ เพาเวล¹ (Powell) ลูพล บุญทรง² และ น้อมฤดี จงพยุหะ และคณะ³ ที่กล่าวว่า "อายุ" เป็นองค์ประกอบที่ทำให้ความสนใจของบุคคลแตกต่างกัน สาเหตุที่นักเรียนที่มีอายุ 10-12 ปี กับนักเรียนที่มีอายุ 13-15 ปี มีความสนใจทางด้าน

¹Marvin Powell, The Psychology of Adolescence, p. 330.

²ลูพล บุญทรง, จิตวิทยาพัฒนาการ, หน้า 126.

³น้อมฤดี จงพยุหะ และคณะ, คู่มือการศึกษาวิชาจิตวิทยาการศึกษา,

เพศศึกษาไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักเรียนต่างก็เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่หก ควบคู่กัน และนอกจากนี้นักเรียนจะมีอายุประมาณ 10-13 ปี เป็นส่วนใหญ่ และเป็นวัย เตรียมเข้าสู่วัยรุ่น (Preadolescence)¹ ซึ่งต่างก็มีความสนใจในเรื่องเพศเหมือนกัน

สาเหตุที่นักเรียนที่มีอายุ 13-15 ปี มีความสนใจเพศศึกษาในหมวดความเจริญเติบโตทางเพศ หมวดความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย มากกว่านักเรียนที่มีอายุ 10-12 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีอายุ 13-15 ปี อยู่ในช่วงของวัยรุ่น² ส่วนเด็กที่มีอายุ 10-12 ปี อยู่ในช่วงวัยเด็กตอนปลาย³ นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี ย่างเข้าสู่วัยรุ่น ร่างกายจะมีการเจริญเติบโตทางเพศอย่างสมบูรณ์ทั้งในเด็กหญิง และ เด็กชาย เช่น เด็กชายจะเริ่มมีหนวดเครา เสียงห้าว มีขนที่รักแร้ และหัวหน่าว มีการหลั่งอสุจิหรือฝันเปียก ส่วนเด็กหญิงจะมีประจำเดือน⁴ ซึ่งระยะนี้ต่อมเพศจะทำงานอย่างเต็มที่ ทำให้ลักษณะประจำเพศชั้นที่ 2 เติบโตขึ้น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และจิตใจจึงมีความวิตกกังวล จึงอยากทราบและเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของตัวเอง สุลล บุษยทรง⁵ อ้างถึง นาฏเชลียว สุมาวงศ์ ได้กล่าวถึงความต้องการของเด็กไทย วัยรุ่นว่า ต้องการคำบอกเล่าที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น การมีประจำเดือน การมีน้ำอสุจิ จากเหตุผลดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี มีความสนใจเพศศึกษาในหมวดการเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศ มากกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี

¹ประสาร ทิพย์ขรรุ, พัฒนาการเด็กและการอบรมเลี้ยงดู, หน้า 68.

²สุชา จันทน์เอม, จิตวิทยาพัฒนาการ, หน้า 145.

³เรื่องเดียวกัน, หน้า 40.

⁴เอนก อารีพรรค และ สุวิทนา อารีพรรค เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 90-90.

⁵สุพล บุษยทรง, จิตวิทยาพัฒนาการ, หน้า 157.

การที่นักเรียนที่มีอายุ ระหว่าง 13-15 ปี มีความสนใจในหมวดความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงกับเพศชายมากกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี อาจเป็นเพราะเด็กที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี อยู่ในขั้นระยะพักตัว (Latency stage) สัญชาตญาณทางเพศถูกเก็บกัก¹ และเมื่อเด็กอายุ 10-12 ปี ทั้ง 2 เพศเริ่มเข้ากันไม่ได้² เด็กชายและเด็กหญิงจึงไม่ค่อยเกี่ยวข้องกัน แต่เด็กนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี เป็นวัยที่อยู่ในระยะสัมพันธ์ (Genital stage)³ วัยนี้จะเริ่มสนใจเพศตรงข้าม พยายามหาโอกาสสมาคมกับเพื่อนต่างเพศ พยายามทำตัวให้เพศตรงข้ามพอใจ ส่วนวัยรุ่นที่ยังไม่มีโอกาสคบหาสมาคม กับเพื่อนต่างเพศ ก็อาจจะสนใจเรื่องของความรักโดยการอ่านจากหนังสือ คูภาพยนตร์ คุโทรทัศน์ หรือใ้ถามจากผู้มีประสบการณ์⁴ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีอายุ 13-15 ปี มีความสนใจเพศศึกษาในหมวดความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย มากกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี

4. ตามสมมุติฐานที่ว่า "นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย กับนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน จะมีความสนใจทางด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน" จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสนใจทางด้านเพศศึกษารวมทุกหมวดไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นหมวด ๆ พบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสนใจทางด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อยู่ 1 หมวด คือ หมวดชีวิตครอบครัว โดยที่นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสนใจในหมวดชีวิตครอบครัวมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

¹สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย, ตำราพัฒนาการเด็ก, หน้า 19.

²สุพล บุญทรง, จิตวิทยาพัฒนาการ, หน้า 108.

³สุชา จันทน์เอม, จิตวิทยาเด็ก, หน้า 68.

⁴สุพล บุญทรง, จิตวิทยาพัฒนาการ, หน้า 159.

ผลการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ซึ่งขัดแย้งกับความเห็นของ น้อมฤดี จงพยุหะ และคณะ¹ ที่กล่าวว่า ประสบการณ์ในอดีต (Past Experience) เช่น การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ มีผลทำให้ความสนใจของบุคคลแตกต่างกันไป แต่การวิจัยครั้งนี้สนับสนุนผลงานวิจัยของ นิยม นิมตระกูล² สำราญ เพชรจอม³ และอากาศ สุชาวงษ์⁴ แม้จะเป็นการศึกษาเด็กคนละระดับก็ตาม คือ ได้ศึกษาเรื่องการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักเรียนต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนหรือไม่ โดยที่สำราญ เพชรจอม ศึกษา นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบคาดหวัง นิยม นิมตระกูล ศึกษา นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรียกร้อง เอาจากเด็ก อากาศ สุชาวงษ์ ศึกษา นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ เข้มงวดกวดขัน แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย ผลการวิจัยพบว่า การอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ ไม่มีอิทธิพลที่จะทำให้เกิดทัศนคติของนักเรียนแตกต่างกัน ถึงแม้ว่าจะเป็น การอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกันก็ตาม

¹ น้อมฤดี จงพยุหะ และคณะ, คู่มือการศึกษาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, หน้า 258.

² นิยม นิมตระกูล, "การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา," (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516), หน้า 86.

³ สำราญ เพชรจอม, "การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520), หน้า 82.

⁴ อากาศ สุชาวงษ์, "การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี ที่มีต่อการจัดสอนเพศศึกษา" (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520), หน้า 83.

สาเหตุที่นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสนใจทางด้านเพศศึกษาไม่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก และมีตัวแทนของการถ่ายทอดกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม (Socialization) อื่น ๆ เช่น กลุ่มเพื่อน โรงเรียน มหาวิทยาลัย และสิ่งแวดล้อมในบัจจุบันได้รับอิทธิพลมาจากประเทศตะวันตก และความเจริญก้าวหน้าเข้ามามีบทบาทแก่เยาวชนไทย¹ ดังที่ โอภาส ชรรณวานิช กล่าวไว้ถึงแม้ว่านักเรียนจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่างกัน แต่นักเรียนเหล่านี้อยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน โดยเฉพาะกรุงเทพมหานครเด็กจะได้รับความรู้ทางเพศ จากสิ่งแวดล้อมหลายแหล่งด้วยกัน เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร ภาพโฆษณา วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และสถานเริงรมย์ต่าง ๆ อีกมากมาย² และอีกประการหนึ่งสภาพปัจจุบันสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมถูกบีบบังคับมากทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาที่จะอยู่ใกล้ชิดลูก หรืออบรมบุตรหลานได้และได้มอบภาระการอบรมเลี้ยงดูเด็กไปให้กับโรงเรียนเสียเป็นส่วนใหญ่³ นอกจากนี้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก เป็นวัยกำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งกำลังมีการเกิดเปลี่ยนแปลงในตัวเองทั้งร่างกายและจิตใจ มีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ ดังนั้น อิทธิพลของครอบครัวจึงมีน้อยลง ต่อความสนใจทางเพศศึกษาของเด็ก

¹ เลิศพร ภาระสกุล, "การอบรมระเบียบสังคมของเยาวชนไทย," เยาวชนไทย (สถาบันวิจัยทางสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 8.

² โอภาส ชรรณวานิช, "ครองรัก ครองเรือน," ขวัญเรือน 61 (ธันวาคม 2516): 46.

³ ประยุทธ์ วัชรศิษย์, "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับความมุ่งหวังในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร" (ปริญาวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514), หน้า 48.

สาเหตุที่นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขัน มีความสนใจทางด้านเพศศึกษาในหมวดชีวิตครอบครัว มากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครอบครัวที่มีค่านิยมค้ำชูข้อบังคับอย่างเข้มงวดกวัดขันให้เด็กปฏิบัติตาม โดยมีค่าหนึ่งถึงความต้องการ หรือระดับวุฒิภาวะของเด็ก ซึ่งเมื่อโตขึ้นจะเป็นคนที่มีลักษณะไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่ชอบออกความคิดเห็น ขาดความเชื่อมั่น¹ ดังนั้นเมื่อเด็กมีปัญหาอะไร จึงไม่กล้าถามบิดามารดา และถ้ามีความสงสัยในเรื่องเพศจึงต้องเก็บไว้ในใจ เมื่อเปิดโอกาสให้แสดงความสนใจเนื้อหาทางด้านเพศศึกษา และประกอบด้วยเด็กอาจมีปัญหาทางครอบครัว เช่น บิดา มารดา ทะเลาะกันเสมอ จึงมีความสนใจในหมวดชีวิตครอบครัว ส่วนเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้น พ่อแม่จะให้ความอบอุ่นเป็นกันเอง และให้การยอมรับความสามารถและความคิดเห็น² ดังนั้นเมื่อเด็กมีปัญหาอะไร จึงกล้าถามบิดามารดา

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขัน จึงมีความสนใจเนื้อหาเพศศึกษาในหมวดชีวิตครอบครัว มากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

5. ตามสมมุติฐานที่ว่า "นักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวสูง กับนักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวต่ำ จะมีความสนใจทางด้านเพศศึกษาต่างกัน" จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวสูงกับนักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวต่ำ จะมีความสนใจทางด้านเพศศึกษา รวมทุกหมวดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นหมวด ๆ พบว่านักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวสูง กับนักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวต่ำ มีความสนใจทางด้าน

¹สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย, พัฒนาการของครอบครัวและเด็ก (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วิบูลย์กิจ, 2512), หน้า 123.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 124.

เพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อยู่ 2 หมวด คือหมวดชีวิตครอบครัว และหมวดการสืบพันธุ์ โดยนักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวต่ำ มีความสนใจหมวดชีวิตครอบครัว หมวดการสืบพันธุ์ มากกว่านักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวสูง ซึ่งขัดแย้งกับความเห็นของเพาเวล¹ (Powell) และ สุลล บุนทร² ซึ่งกล่าวว่าสภาพเศรษฐกิจและสังคมเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ความสนใจของบุคคลต่างกัน สาเหตุที่นักเรียนที่มีสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวสูง กับนักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวต่ำ มีความสนใจทางด้านเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้บิดามารดาต้องไป ประกอบอาชีพทั้ง 2 คน จึงมีโอกาสนัดชิดกับบุตรของตนน้อยมาก ทำให้เด็กขาดการเอาใจใส่ดูแล บิดามารดาไม่เข้าใจในตัวเด็กเท่าที่ควร เมื่อเด็กมีปัญหาพ่อแม่ก็ไม่ให้ความเอาใจใส่เท่าที่ควร ดังนั้นเด็กจึงแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เมื่อมีการถามความสนใจทางด้านเพศศึกษา นักเรียนแม้จะมาจากสภาพครอบครัวที่ต่างกัน แต่ก็มีความสนใจเหมือนกัน

สาเหตุที่นักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวต่ำสนใจหมวดชีวิตครอบครัว หมวดการสืบพันธุ์ มากกว่านักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวต่ำ อาจมีปัญหาทางด้านครอบครัว เช่น การทะเลาะเบาะแว้งของบิดามารดาเป็นประจำ จึงมีความสนใจในหมวดชีวิตครอบครัวมาก และการที่สนใจในหมวดการสืบพันธุ์นั้น นักเรียนอาจจะไม่ค่อยได้รับความกระจ่างจากบิดามารดา เนื่องจากบิดามารดามีการศึกษาน้อย และต้องทำงานหนักตลอดเวลา เมื่อนักเรียนมีปัญหาจึงไม่กล้าถาม อานนท์ อากาภิรม³ กล่าวว่าครอบครัวที่มีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลาง และระดับสูง ย่อมมีโอกาสหรือให้

¹Marvin Powell, The Psychology of Adolescence, p. 330.

²สุพล บุนทร, จิตวิทยาพัฒนาการ, หน้า 126.

³อานนท์ อากาภิรม, ลักษณะสังคมและปัญหาสังคมของไทย (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2517), หน้า 150.

เวลาในการเอาใจใส่ และอบรมสั่งสอนบุตรได้ดีกว่าครอบครัวที่ยากจน การอบรมของครอบครัวที่มีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลางและระดับสูงมักเน้นในเรื่องความเป็นระเบียบโดยถือคติว่า "เด็กคืออยู่ที่การอบรมสั่งสอน" สำหรับครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับต่ำ การอบรมเลี้ยงดูจึงมักปล่อยปละละเลย หรือเลี้ยงตามยถากรรม เพราะบิดามารดาไม่ค่อยมี เวลาเอาใจใส่อบรมสั่งสอนบุตร เนื่องจากต้องทำงานหนักตลอดเวลา ด้วยเหตุนั้นนักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวต่ำ จึงมีความสนใจในหมวดการสืบพันธุ์ หมวดชีวิตครอบครัว มากกว่านักเรียนที่มีสภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมระดับสูง

6. จากสมมุติฐานที่ว่า "นักเรียนที่มีลำดับการเกิดต่างกันจะมีความสนใจทางค่านิยมศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่มีลำดับการเกิดต่างกันมีความสนใจทางค่านิยมศึกษารวมทุกหมวดไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งขัดแย้งกับความคิดเห็นของ แอดเลอร์¹ (Adler) ที่ว่าฐานะของเด็กในหมู่พี่น้องอันเนื่องมาจากลำดับการเกิดก่อนหลังมีผลต่อการปรับตัวและพัฒนาบุคลิกภาพ และขัดแย้งกับความเห็นของ ควงเคื่อน พันธมนาวิน² ที่กล่าวว่า เด็กแม่จะเกิดในครอบครัวเดียวกัน แต่มีลำดับการเกิดที่แตกต่างกัน ก็จะได้รับ การอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน ซึ่งยังผลต่อการพัฒนาการทางจิตใจของเด็กให้แตกต่างกันด้วย

แต่สำหรับหมวดการสืบพันธุ์ บุตรคนโต และบุตรคนสุดท้ายที่มีความสนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าบุตรคนโต และบุตรคนสุดท้ายมีความสนใจเพศศึกษาในหมวดการสืบพันธุ์ แตกต่างกัน โดยที่บุตรคนโตมีความสนใจหมวดการสืบพันธุ์มากกว่าบุตรคนสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุตรคนโตได้เห็น และคุ้นเคยกับการมีครรภ์ของมารดา และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอวัยวะสืบพันธุ์ของตนเอง

¹Adler, Alfred, Child and Adolescent Psychology (New York: John Willey & Sons, Inc., 1974), p. 258.

²ควงเคื่อน พันธมนาวิน และคณะ, พฤติกรรมศาสตร์เล่ม 1 พื้นฐานความเข้าใจทางจิตวิทยา (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2521), หน้า

ก็ไม่กล้าจะถาม หรือลักษณะการถาม มีความหวาดระแวง ไม่สบายใจเท่าที่ควร ดังนั้น จึงมีความสนใจเพศศึกษาในหมวดการสืบพันธุ์ ที่มีหัวข้อคำถามดังนี้ "ทำไมสิ่งมีชีวิต รวมทั้งมนุษย์จึงต้องมีการสืบพันธุ์ด้วย" "ระบบอวัยวะเพศชายและเพศหญิงมีลักษณะแตกต่างกันอย่างไร" "การระวังรักษาอวัยวะเพศชายและเพศหญิงควรทำอย่างไร" ส่วนบุตรคนสุดท้ายที่มีความสนใจในหมวดการสืบพันธุ์น้อยกว่าบุตรคนโต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่คุ้นเคยกับการมีครรภ์ของมารดา และเมื่อมีความสงสัยในเรื่องเหล่านี้อาจถามที่ ๆ ก็ได้ นอกจากนี้บุตรคนสุดท้าย ยังสามารถเรียนแบบบทบาททางเพศจากที่ ๆ ใดอีกด้วย

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บุตรคนโต บุตรคนกลาง บุตรคนสุดท้าย เป็นนักเรียนที่มีอายุใกล้เคียงกัน (10-13 ปี) และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก ดังนั้นลำดับการเกิดจึงมีอิทธิพลน้อยมากต่อความสนใจทางด้านเพศศึกษาของเด็ก ด้วยเหตุนี้บุตรคนโต บุตรคนกลาง และ บุตรคนสุดท้าย จึงมีความสนใจทางด้านเพศศึกษารวมทุกหมวดไม่แตกต่างกัน

7. เนื้อหาเพศศึกษาที่ต่อการทราบดีเพิ่มเติมนั้นคล้ายกับเนื้อหาในแบบสอบถาม และหัวข้อที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือ เรื่อง "การมีความรัก" เพราะเด็กวัยนี้เริ่มมีความสนใจซึ่งกันและกัน พรอยต์กล่าวว่า เด็กวัยนี้ (10-13 ปี) เป็นวัยที่อยู่ในระยะแฝง (Latency Stage) กับระยะสืบพันธุ์ (Genital Stage)¹ ในระยะแฝงนี้ จะเป็นระยะที่เด็กจะก้าวจากระยะมีความรู้สึกทางเพศแบบเด็ก ๆ ไปสู่ความรู้สึกทางเพศแบบสมบูรณ์เมื่อถึงวัยรุ่น² เด็กจะเริ่มสนใจเพศตรงข้าม และเริ่มมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ และเมื่อถึงระยะสืบพันธุ์ ประารถนาจะไ้ร่วมรักกับเพศตรงข้าม มีการ

¹ แคลวิน เอส. ฮอลล์, พื้นฐานทฤษฎีจิตวิเคราะห์, แปลโดย กิติกร มีทรัพย์, หน้า 165.

² โสภา ชูพิกุลชัย, จิตวิทยาพัฒนาการ (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช, 2521), หน้า 55.

เตรียมตัว เพื่อร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสังคม เช่น การแต่งงาน การสร้างครอบครัว¹ ซึ่งเด็กจะพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ต่อไป

นอกจากนี้นักเรียนยังสนใจ การมีประจำเดือน การมีน้ำอสุจิ อารมณ์ของวัยรุ่น ทั้งนี้เพราะว่าเป็นวัยที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ จึงมีความสนใจในเรื่องดังกล่าว เพื่อจะได้ปฏิบัติตนได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการจัดสอนเพศศึกษา

1.1 เมื่อทราบว่าเด็กสนใจเพศศึกษาในเรื่องอะไร ครูผู้สอนควรจะแสวงหาความรู้ในเรื่องนั้น เพื่อเตรียมอธิบายหรือแนะนำให้เด็กเข้าใจอย่างถูกต้องแต่อย่างไรก็ดี เนื้อหาเพศศึกษาจะต้องอยู่ในความต้องการของเด็กและเหมาะสมกับวุฒิภาวะของเด็กด้วย

1.2 ควรส่งเสริมให้มีการสร้าง หรือผลิตสื่อการสอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศศึกษา

1.3 ควรเน้นกิจกรรมการเรียนการสอนทางด้านเพศศึกษา เพื่อสนองความสนใจของเด็กก่อน กิจกรรมพิเศษควรจัดภายหลัง เพราะที่สำคัญน้อยกว่า

1.4 ควรจัดกิจกรรมพิเศษเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาเป็นครั้งคราว เช่น ทำป้ายนิเทศ เชิญวิทยากรมาบรรยาย ให้เด็กแสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหาต่าง ๆ เป็นต้น การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ควรวางแผนร่วมกันหลาย ๆ ฝ่ายเพื่อที่จะให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องแก่นักเรียน เหมาะสมกับวัยและสภาพแวดล้อมของนักเรียนมากขึ้น

1.5 กรมวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเพศศึกษา ควรจัดพิมพ์เอกสารต่าง ๆ หนังสือ แบบเรียน หรือบทความเกี่ยวกับเพศศึกษาให้มีเนื้อหาที่ถูกต้องให้มากยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาความรู้เพิ่มเติม

¹สุชา จันทน์เอม, จิตวิทยาเด็ก, หน้า 63.

1.6 ควรจัดโครงการเพศศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาชั้น เพื่อสนองความสนใจ และความต้องการของเด็ก

1.7 ควรจัดศูนย์การให้ความปรึกษาแก่นักเรียนในเรื่องเพศศึกษาทั้งเป็น กลุ่มและเป็นรายบุคคล และอาจอยู่ในหน่วยแนะแนวของโรงเรียนก็ได้

2. การส่งเสริมทางการศึกษา

2.1 ผู้รับผิดชอบในเรื่องหลักสูตร ควรให้ความสำคัญเรื่องต่อไปนี้ให้ มากกว่าเดิม คือ ชีวิตครอบครัว การวางแผนชีวิต การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และจิตใจเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น การปรับตัวให้เข้ากับเพศตรงข้าม โดยเพิ่มเนื้อหาให้มากกว่าเดิม รวมทั้งควรจัดหาวัสดุหลักสูตร เช่น คู่มือครู หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ รวมทั้งสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้เพียงพอ

2.2 ควรมีโครงการอบรมครูประถมศึกษาเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา หรือโครงการเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา

3. ด้านสื่อมวลชน

3.1 ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบสื่อมวลชนต่าง ๆ ควรเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ถูกต้อง และมีประโยชน์แก่ประชาชนให้มากขึ้น

3.2 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเพศศึกษา ควรเผยแพร่ความรู้เพศศึกษาอย่าง ถูกต้องผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เช่น การจัดรายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ เขียนบทความ หรือการจัดฉายภาพยนตร์ เป็นต้น

4. ด้านการวิจัย

4.1 ควรจะได้มีการศึกษาความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่หกซ้ำอีก โดยจัดกระทำกับกลุ่มตัวอย่างในเขตการศึกษา หรือจัด จังหวัดอื่น ๆ เพราะการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะนักเรียน ในโรงเรียนทดลอง กรุงเทพมหานคร เท่านั้น

4.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสนใจทางด้านเพศศึกษาของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ระหว่างโรงเรียนในกรุงเทพมหานครและโรงเรียน ในส่วนภูมิภาค

4.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางด้านเพศศึกษากับ

ตัวแปรต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย สถานภาพของครอบครัว เป็นต้น

4.4 ควรจะศึกษาว่าเด็กได้รับความรู้เรื่องเพศมาจากทางไหนบ้าง และสื่อประเภทใดที่มีอิทธิพลต่อความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนมากกว่ากัน